

Zorginstituut Nederland

201902406

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2020041574

Datum 30 september 2020
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2020010237

Onze referentie
2020041574

Uw referentie
201902406

Uw brieven van
25 februari en
23 september 2020

Geachte heer

Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) heeft het verslag van de hoorzitting ontvangen.

Uit het verslag komen geen feiten of omstandigheden naar voren die het Zorginstituut aanleiding geven het voorlopig advies te herzien. U kunt het voorlopig advies als definitief beschouwen.

De vertegenwoordiger van verzoeker heeft tijdens de hoorzitting aangevoerd dat verzoekster een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkunde, namelijk op grond van artikel 2.7, eerste lid, onderdeel c van het Besluit zorgverzekering (Bzv). Het Zorginstituut merkt hierover het volgende op. Bijzondere tandheelkundige zorg kan voor vergoeding in aanmerking komen ten laste van de basisverzekering als een verzekerde een medische behandeling moet ondergaan, waarvan het resultaat mede afhankelijk is van tandheelkundige zorg. In het geval van verzoekster is hier geen sprake van.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer [...]
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2020012336

Datum 11 maart 2020
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2020010237

Onze referentie
2020012336

Uw referentie
201902406

Uw brief van
25 februari 2020

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 25 februari 2020 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een endodontologische behandeling.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 31 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coullance.

Situatie van verzoekster

Op 17 juni 2019 is er bij verzoekster in de onderkaak of bij een van de kiezen een abces geconstateerd. Dit abces kon niet door de tandarts worden behandeld en daarom is verzoekster verwezen naar een endodontoloog. Deze heeft besloten niet verder af te wachten en direct te behandelen. De nadien ontvangen nota heeft verzoekster bij verweerder ter declaratie ingediend.

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van de endodontologische behandeling afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat de behandeling niet onder de aanspraak kaakchirurgie valt omdat geen sprake is van chirurgische tandheelkundige hulp van specialistische aard. Daarnaast is ook geen sprake van bijzondere tandheelkunde.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
11 maart 2020

Onze referentie
2020012336

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv).

Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad;
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster wordt getoetst aan de mogelijkheid onder a.

De behandeling is uitgevoerd door een endodontoloog waardoor de behandeling niet valt onder de aanspraak chirurgische tandheelkundige hulp van specialistische aard.¹ Een endodontoloog is een gedifferentieerde tandarts, en geen tandheelkundig specialist zoals bijvoorbeeld een kaakchirurg.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een tandheelkundige beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Het gaat hier om vergoeding van een endodontologische behandeling (wortelkanaalbehandeling) van een kies linksonder bij een volwassen verzekerde. Tandheelkundige behandeling van volwassen verzekerden maakt geen deel uit van de te verzekeren prestatie krachtens de Zvw. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Daartoe moet sprake zijn van een ernstige, met schisis vergelijkbare aandoening van het tand-kaak-mondstelsel. Bij verzoekster is daarvan geen sprake. De medisch-tandheelkundige noodzaak van de behandeling wordt niet betwist, maar de kosten ervan komen voor eigen rekening van verzoekster.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De gevraagde tandheelkundige behandeling komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

¹ Art. 2.7 lid 5 onder a Bzv

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
11 maart 2020

Onze referentie
2020012336